



Как можете да се смеете и радвате, когато светът постоянно гори?  
Защо не потърсите Светлината, о, вие, които тънете в мрак?

*Дхаммапада XI, 146*

Така съм го чул. Някога Всеблагия бил отседнал край град Бенарес в еленовия парк Исипатана. Там той се обърнал към групата на петимата подвижници със следните думи:

“Има две крайности, о, подвижници, които оттеглилият се от света трябва да избягва. Кои са тези две крайности?”

Първата е отдаването на чувствени наслади; това е низше, примитивно, светско, недостойно, безполезно. Втората е отдаването на самоизмъчване; това е мъчително, недостойно и също безполезно.

Избягвайки тези две крайности, Постигналия откри Среден път, който дава прозрение, дава познание, води към умиротвореност, към висше знание, към пробуждане, към вечен блажен покой.

А какъв е, о, подвижници, този открит от Постигналия Среден път, който дава прозрение, дава познание, води към умиротвореност, към висше знание, към пробуждане, към вечен блажен покой?

Това е благородният Осмичен път, а именно: съвършено разбиране, съвършена мисъл, съвършено слово, съвършено поведение, съвършен начин на живот, съвършено старание, съвършено внимание, съвършена самовглъбеност.

Такъв е, о, подвижници, този открит от Постигналия Среден път, който дава прозрение, дава познание, води към умиротвореност, към висше знание, към пробуждане, към вечен блажен покой.

*Из „Първата проповед на Буда”*

[http://www.spiralata.net/kn\\_bul/propoved.rar](http://www.spiralata.net/kn_bul/propoved.rar)